

dringsforslag. Hvis disse vedtages, vil Statskassen maaske indkassere betydelige Beløb — hvis Eksportpriserne stiger, vil det dreje sig om ikke smaa Summer. Venstre ser saaledes paa det, at naar der bliver tilbudt Statskassen Halvdelen af den forhøjede Eksportpris, er det en rundelig Erstatning for de Merudgifter, der kan følge af en saadan Forhøjelse. Men Venstre vil ikke være med til at knæsette den Tanke, at Staten desuden skal have Ret til at udskrive en Ekstraskat paa Landbruget, der skal gaa direkte i Statskassen. Hvis det er det, der er Meningen, saa tror jeg, at vi fra Venstres Side vil være enige om, at saa maa vi have en Forhandling for aabent Tæppe, for at det kan blive ganske tydeligt, hvad det drejer sig om. Men vi skal ikke gaa hen og smugle en saadan Bestemmelse ind i Loven, som maaske kan skabe Præcedens, og som det kan være vanskeligt at komme bort fra igen. Derfor mener jeg, at det er fuldt forsvarligt at holde paa, at vi ikke kan gaa med til mere end de 50 pCt. Det vil jeg ikke have kaldt et ensidigt Agrarstandpunkt... (Afbrydelse af Birck: Ja, men Eksportprisen maa ikke stige). Eksportprisen er vi ikke Herre over, vi er Herre over, at vi ikke søger at drive Eksportprisen ensidigt i Vejret. Men det ærede Medlem, som afbrød mig nu, udtalte netop ved dette Lovforslags første Behandling, at vi fik i Virkeligheden for lidt for vore Udførselsartikler i Forhold til, hvad vi gav for det, vi skal indføre. Dersom nu Udlandet stiller sine Priskrav højere, saa vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Er det da Meningen, at vi skal lade være med at stille Modkrav? Jeg finder i hvert Fald, at det vilde være urigtigt.

N. Frederiksen: Det ærede Medlem, der nu talte (Lambæk), sagde, at han kunde ikke finde det rimeligt, at den foreliggende Sag skulde ordnes gennem nye særlige Skattelove overfor Landbruget. Jeg tror, at hvis man skulde gennemføre en Lov, der var i Overensstemmelse med, hvad det ærede Medlem mente var det principielt rigtige i denne Sag, vilde det blive en Indtægtslov for det danske Landbrug, idet det ved Forhandlingen er godtgjort, at man fra Venstres Side egentlig nødtvungent gik med til Afgiften paa 7 Øre; man vilde helst undvære den. Dernæst vilde man have anvendt 340 000—360 000 Kr. pr. Uge til at opkøbe Kød for, uden at man vilde gaa ind paa at gøre noget

som helst for, at denne Sums Anvendelse ikke medfører en Stigning i Varernes Pris hos Landmændene. En saadan Anvendelse af Statsmidler kalder jeg for en Indtægtslov for et Erhverv, der alene er i Stand til at nyde Fordel deraf. Det ærede Medlem sagde, at han var ikke enig med mig i min Begrundelse af hans og det ærede Medlem fra Sæbys Stilling til Virkningen af Tilskuddet til Nedbringelse af Kødprisen overfor Landbruget. Det ærede Medlem sagde, det var en ensidig Betragtning, jeg havde gjort gældende, men det ærede Medlem glemte at bemærke, hvori denne Ensidighed bestod. Jeg synes, at det af mig refererede Forslag fra det ærede Medlems Side om at gaa ned med Vægtgrænsen for Dyr, hvortil kunde faas Tilskud fra Kødkontoret, med den Begrundelse, at dermed vilde Markedet bedres for de Kreaturer, er saa lige til; at yderligere Talemaader derom er overflødige.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil kun tilraade, at man ikke her paabegynder en Forhandling om, hvorledes Priserne paa de Varer, vi skal aftage, og de Varer, vi skal sælge, skal fastsættes. Der er jo her tre Hensyn at tage: Hensynet til den enkelte Producentgren, Hensynet til Forbrugerne og det almindelige nationaløkonomiske Hensyn for det danske Samfund. Alle disse tre Ting maa tages i Betragtning under Forhandlingerne, og jeg er tilbøjelig til at mene, at der ved det her af Flertallet stillede Forslag er lagt et tilfredsstillende Grundlag for disse Forhandlinger.

Jeg har i øvrigt kun begæret Ordet for at sige til det ærede Medlem fra Sæby (Pinstrup), at naar det er hans Mening ikke at ville lægge Hindring i Vejen for, at der finder en Klassificering Sted af Kvæget for det danske Marked — og det glædede mig, at han saa utvetydigt erklærede, at en saadan Klassificering var en Nødvendighed — kan den Sætning, som findes i hans Ændringsforslag, ikke formes, som sket er, thi Kvæget kan ikke siges at være indkøbt i hel fri Handel, naar der er truffet Bestemmelse om, at Kvæget ogsaa ved indenlandsk Køb og Salg skal klassificeres og sælges efter ganske bestemte Regler. Det er nu klart, at det har ikke været det ærede Medlems Mening at lægge Hindringer i Vejen herfor, og jeg maa da tilraade, at hans Ændringsforslag affattes anderledes; men na-